

Oktober 1988

"En deze, die een dochter Abrahams is, welke de satan, ziet, nu achttien jaren gebonden had, moest die niet losgemaakt worden van deze band, op de dag des sabbats?"

(Lukas 13 : 16)

Een dochter van Abraham.

Zonen en dochters van Adam zijn we door geboorte. Adam is ons aller vader. In en met hem hebben we onze keuze gemaakt.

Dagelijks bevestigen we onze "verkiezing" door de keuzen die we maken. Onze verkiezing was een kiezen voor de leugen.

Zonen en dochters van Abraham zijn we door verkiezende liefde. De eeuwig Trouwe roept en vergadert een gemeente ten eeuwige leven. Hij riep Abraham uit Ur der Chaldeëen en zette hem op de weg naar de nieuwe schepping ... de nieuwe stad.

In deze verkiezing van Abraham vinden we een afdruk van wat de HEERE ons toeroept in de tijd: Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Dewelke Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven; Hij zal het recht de heidenen voortbrengen. (Jesaja 42).

Dáárom komt het Woord tot Abraham, de heiden: Maar nu, alzo zegt de HEERE, o Jakob! en uw formeerder, o Israë! vrees niet, want Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn. (Jesaja 43).

Een DOCHTER VAN ABRAHAM is een GEROEPEN dochter. Een GELIEFDE dochter! Een dochter van Abraham is opgericht tot God. Zij laat het kiezen aan Hem over. Zonen en dochters van Adam hebben het voor 't kiezen. Zonen en dochters van Abraham worden blij met Gods keus.

Het is sabbat, de laatste dag van de week.

Jezus leert in één van de synagogen. RUSTDAG.

Is het wel zo rustig? Is er wel de verlustiging in Gods keus en Gods belofte?

Er is heel wat zaad Abrahams op de been. Natuurlijk gaan ze naar de kerk ... natuurlijk luisteren ze naar de lezing uit Wet en profeten. Natuurlijk zijn ze zich bewust van hun verkiezing.

Toch ... kijk eens goed! Eén der aanwezigen hoort kennelijk niet tot dit uitgelezen gezelschap. 't Is een vrouw, een zieke vrouw. Lange tijd, reeds achttien jaren, wordt ze beheerst door een "geest de krankheid".

Tegenwoordig zou de medicijnman misschien zeggen: Psychisch ... allemaal psychisch. Hier is sprake van een geest der krankheid, die zich manifesteert in lichamelijk lijden. Haar lichaam is gekromd ... ze loopt met haar neus bij de grond. Deze vrouw is geen "antropos" d.i. een naar boven gerichte. Haar verschijning is beest-achtig.

OKTOBER 1988 (NR 200)

De zichtbare gedaante van deze vrouw lijkt ons te melden: Van God vergeten! Ze lijkt op de beesten, die vergaan.

Toonbeeld van ellende. Schilderij van de mens, gezonken beneden de dieren. Is dat niet iets van de verwerping? Is God onrechtvaardig als Hij ons bezoekt met een geest der krankheid? Hebben wij recht op het met beide benen op de grond staan?

Hebben wij het verdiend, dat we ons hoofd mogen opheffen naar boven? Wij? Die onze harde kop niet willen buigen? Wat moeten we er tegenin brengen?

Waarlijk, zij "hangt" daar op de vloer van de synagoge, als een vreemde eend in de bijt. Ook de omstanders, de gezegenden, zullen met haar verlegen zijn geweest. Iemand die zo duidelijk de tekenen van Gods ongenoegen vertoont! Wat moet je ermee?

Wat moet je denken van iemand die lijkt op de Leviathan, de kromme slang? Welk boos stuk kleeft haar aan?

Met een huivering van afschuw staren de kinderen van Abraham dit on-menselijke aan. Waar is God, Die ons geleerder maakt dan de beesten der aarde, en ons wijzer maakt dan het gevogelte des hemels? (Job 35).

Maar nu: Ik ben krom geworden, ik ben uitermate zeer neergebogen; ik ga de ganse dag in het zwart. (Psalm 38).

"Vrouw", wat moeten we met jou? Zit jij hier en nu al een beetje in de hel? Waarom ben je zo onmenselijk? Waarom hang je in je bank in de kerk?

"Vrouw", waarom doe je zo overdreven? Waarom kruip je met zo'n lichaam naar de achtbare Godsvergadering? Blijf toch thuis, dochter van Adam! Blijf thuis en wil ons langer niet compromitteren.

DEZE VROUW ... deze INGESCHROMPELDE IS EEN DOCHTER VAN ABRAHAM!

Lang geleden stond haar vader Abraham onder de blote hemel. Hij stond daar zo ontbloot, onvruchtbaar, aan de dood vervallen, onder de blote hemel. Heere, HEERE! wat zult Gij mij geven, daar ik zonder kinderen heenga en de bezorger van mijn huis is deze Damaskener Eliëzer? Zie, mij hebt Gij geen zaad gegeven! Zonder zaad ben ik dood! Zonder zaad ben ik tevergeefs geschapen. Zonder zaad werd het droge tevergeefs gezien. Het gaat om het ZAAD!

Maar het Woord van Ik zal zijn tot hem: Deze zal uw erfgenaam niet zijn. Toen leidde Hij hem uit naar buiten, en zeide: Zie op naar de hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad zijn!

En Abraham geloofde in de IK ZAL ZIJN, en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.

Hier in de synagoge, hangt een dochter van Abraham. Ze kan niet thuisblijven. Ze moet, al kan ze het lichamelijke niet, opzien naar de hemel ... de hemel van Gods eeuwige liefde ... beloften ... wondertekenen. In Abraham worstelde de Geest des geloofs. In deze dochter van Abraham worstelt dezelfde Geest des geloofs. Ze "hangt" erbij, maar ze is er! Midden tussen de dankbare zonen van Abraham hangt ze.

Zonen, die alles kunnen verklaren.

Dochters, die zo zeker zijn. Gelijkt ze niet een braakbal van de duivel tussen deze welgeschapen zonen en dochters?

Desnietegenstaande: HEERE! God van Abraham! Laat mij Uw stem horen. HEERE, het kan niet! Ik hoor hier niet met mijn on-menselijkheid. HEERE ... de sterren, ik zie ze

OKTOBER 1988 (NR 200)

niet en kan ze niet tellen. HEERE! Op Uw Woord heb ik gehoopt. Op hoop tegen hoop. Deze zuster kan de voetstappen van Abraham niet nawandelen. Ze heeft de voetstappen van Abraham gekropen. Zij zal de kribbe van de Meester vinden!

Daar is Hij al! Hij, het grote ZAAD Abrahams! Die het zaad Abrahams aangenomen heeft.

"Kom", roept Hij. Kom bij Mij! Lieve zuster! Lieve bruid! Kom! uw gangen zijn schoon in uw schoenen, prinsendochter! De omdraaiingen uwer heupen zijn als kostelijke ketens, zijnde het werk van de handen eens Kunstenaars.

Kom, liefste: Ge zijt verlost van uw krankheid. Hier, voel Mijn handen, ga maar staan! Ik wil u helpen en al uw bevende vrees beschamen. Ik ben uw Zaligmaker, uw Broeder, Die om u arm wil worden.

O, lieve lezer: Dat is nu eeuwige waarheid in Christus Jezus! Oók als u al uw jaren met een geest der krankheid bezet bent. Toch is Zijn ster voor u schijnende: Wat krom is, dat zal recht gemaakt worden. Kreupelen zullen eeuwig springen onder de levensboom. Geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek. Vreugde en blijdschap zult ge verkrijgen en droefenis en zuchting zullen wegvlieden.

Toch hoor ik daar ergens een stem: Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? Hoor dan de stem van Abrahams Zaad: Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere!

De laatste dag van de week wordt opgevolgd door de eerste dag van de week. DE HEERE IS WAARLIJK OPGESTAAN!

Die in het stof lag neergebogen werd door Hem weer opgericht. Er blijft dan een rust over voor het volk van God!

Weest gegroet van Hem, die dood geweest is, en ziet: Hij leeft!

De Heer, zijn naam zij lof
werpt levenden in 't stof,
doet doden weer herleven.
De trotsen slaat Hij neer.
Geringen wordt de eer
van edelen gegeven.

Het is de Heer die doodt
en die de donk're schoot
van 't graf weer kan ontsluiten.
Waar Hij het leven geeft,
die zelve waarlijk geeft,
daar is het niet te stuiten.

Ds. D. Ch. Overduin